

Peking se rozhodl: Na jakou válku se Čína připravuje?

 putin-today.ru/archives/177297

31 марта 2023 г.

Gevorg Mirzayan, docent na finanční univerzitě, hovoří o známkách prudkého zpřísnění čínské zahraniční politiky a o tom, proč se Čína najednou přestala vyhýbat nevyhnutelnému.

Čína musí být připravena na válku, pokud začne. Během svého projevu před čínským parlamentem to prohlásil čínský prezident Si Ťin-pching. Inu, poradil svým generálům, aby „sebrali odvahu k boji“.

Zdálo by se, že v tomto prohlášení není nic senzačního. Spojené státy již označily Čínu za svého hlavního protivníka v boji o globální vedení. Předseda Sboru náčelníků štábů USA Mark Milley řekl, že válka s Čínou není „ani nevyhnutelná, ani nevyhnutelná“. Jinými slovy, je to docela možné. A nejlepším způsobem, jak tomu zabránit, je připravit na to Ameriku, to znamená zvýšit výdaje na armádu, vytvořit další kapacity na výrobu zbraní a tak dále. Za přípravu na válku lze navíc považovat i posilování protičínských aliancí ve východní Asii (o které Milley samozřejmě nic neřekl). S Japonskem (které se po nástupu NWO zcela začlenilo do americké

zahraničněpolitické linie), s Jižní Koreou a samozřejmě s Tchajwanem, částí ČLR nekontrolovanou Pekingem, kterou mohou Spojené státy použít jako záminku pro formát války, kterou potřebují s Čínou, tedy obrannou válku zahájenou formálně „k ochraně tchajwanského lidu před Čínou“. Ano, a sami Číňané chápou nevyhnutelnost války – není náhoda, že navyšují vojenský rozpočet, připravují nové protiletdecké kryty, vytvářejí struktury pro urychlenou mobilizaci obyvatelstva.

Jaká je pak senzace? Je to právě ve výzvě „sebrat odvahu“. Ale tato výzva by neměla být adresována generálům, ale čínským úředníkům a diplomatům. Ti, kteří donedávna hráli velmi nebezpečnou hru s perspektivou války.

Faktem je, že čínské vedení v posledních letech prosazuje ve vztazích se Spojenými státy velmi zajímavou taktiku. Tato taktika spočívala v neustálém ustupování před americkým tlakem. V Latinské Americe, Africe, v sankčních válkách, kdekoli se Spojené státy pokusily vyvinout tlak na Čínu, Peking neustále ustupoval, odmítal odvetu a eskalaci.

Samozřejmě, že někdo z ruské expertní komunity nazývá takové chování moudrostí. Jiní to považují za dlouhodobé plánování. Říkají, že čínské vedení chápe nevyhnutelnost střetu se Spojenými státy, ale dělají vše pro to, aby tento střet v budoucnu oddálili na maximální dobu. Jen proto, abychom vydělali více peněz na přístupu na americký trh. Jednoduše proto, že čas prý hraje na stranu Číny, která posiluje a posiluje své politické, ekonomické a vojenské schopnosti. V době, kdy Spojené státy utrácejí peníze, zdroje a politický kapitál, kdy Ameriku zmítají vnitropolitické rozpory, Čína hromadí síly a posiluje své strategické pozice.

Ano, možná je to moudrost. Tato strategie však měla dvě velmi závažná „ale“. První „ale“ je, že čínsko-americké vztahy nejsou ve vzduchoprázdnu. Chování Číny bedlivě sledují nejen obyvatelé Číny, ale i další země světa. Neutrální země, donucené dříve či později se rozhodnout, koho podpoří v čínsko-americkém konfliktu (který se v

první polovině 21. století ve skutečnosti stane jedním z klíčových bodů globální politiky). A tyto státy hodnotí nejen sílu hráčů, ale také odhodlání tuto moc využít k ochraně zájmů svých i svých spojenců. Ve světových konfliktech totiž není důležité ani tak množství zdrojů, které hráči mají, jako přítomnost politické moci tyto zdroje využívat. A slabší, ale odhodlanější hráči často předčí silné, ale nerozhodné.

Číňané toto odhodlání neprokázali. Připomeňme, že čínské vedení dokonce ustoupilo v příběhu s Tchaj-wanem v létě 2022 (kdy jako předsedkyně Sněmovny reprezentantů Nancy Pelosiová přiletěla na ostrov na oficiální návštěvu a Čína jí pohrozila, že ji zastaví – a nezastavila). Třetí země se na to podívají a dochází k závěru, že pokud Čína ustoupila a neudělala nic ani v situaci zpochybňování suverenity nad svým ostrovem, kde je pak záruka, že neustoupí v případě jakýchkoli problémů se svými spojenci? Pro Čínu se „díky“ této pozici začala napravovat pověst nerozhodného, lehkovážného hráče.

Druhým „ale“ byla situace kolem Ruska. Faktem je, že vítězství Ruska ve speciální vojenské operaci je pro Čínu nesmírně důležité. Jednoduše řečeno, toto vítězství určuje, zda Čína dokáže odolat americkému tlaku a realizovat své ambice jako jedno z center multipolárního světa. Porážka Ruska povede minimálně k oslabení a maximálně k rozpadu Číny, protože se stane další obětí amerického tlaku a kromě toho ztratí ruský týl, surovinovou základnu a vojensko-politickou podporu.

Za této situace by se zdálo, že čínské společnosti měly vynaložit veškeré úsilí, aby pomohly Rusku, podpořily ruskou ekonomiku a ruské ozbrojené síly tváří v tvář sankcím. Tedy jednat neméně aktivně než jejich íránští kolegové. Místo toho však čínské společnosti zaváhaly, neviděly žádný jasný signál od svého vedení, že Peking je připraven vzdorovat vůli amerického ministerstva financí a chránit své společnosti před budoucími americkými sankcemi za každou cenu. Tento signál tu nebyl, což vedlo k dojmu, že Čína se

prosazuje pod americkým tlakem a váhá v ukrajinské otázce. Nabídnout Moskvě mimo jiné rychlé ukončení tohoto pro Peking nepohodlného konfliktu.

Naštěstí se nyní přístup začal měnit. Čína si uvědomila, že není kam dále ustupovat. Soudruh Xi proto přijel do Moskvy s celým balíkem různých neveřejných návrhů na spolupráci. Proto nyní soudruh Xi mluví o tom, že je třeba být odhodlaný postavit se Spojeným státům. Právě proto zejména čínské vedení zatím odmítá Bidenovi a Zelenskému zavolat kvůli důsledkům jednání soudruha Xi s Vladimírem Putinem.

Velmi bych si přál, aby tento přístup nebyl nějakým samostatným impulsem souvisejícím s tím, že ho Spojené státy přenesly do Číny. Velmi bych si přál, aby to byl skutečný obrat v chování čínské zahraniční politiky. Aby se Čína stala nejen velkou ekonomickou velmocí, nejenom perspektivním prostředníkem při řešení regionálních konfliktů (například saúdsko-iránského, kde úspěšně mediali Číňané), ale také politickým lídrem. Přinejmenším je to v zájmu Číny i Ruska.

Gevorg Mirzayan

<https://life.ru>